

Μινωικός Πολιτισμός 1700-1400 π.Χ (Χρυσός αιώνας) Κρήτη

Στην Κρήτη, την πρώτη θαλασσοκράτειρα που αναφέρεται στην ιστορία, αναπτύχθηκε ο μινωικός πολιτισμός.

Κύρια χαρακτηριστικά:

- Λαός μεγάλης ναυτικής δύναμης, εξωστρεφής – φυσιολάτρης

- Ανοχύρωτες πόλεις

(Οι πόλεις Κνωσός και Φαιστός με τα μνημειώδη ανάκτορά τους ήταν τα μεγάλα πολιτικά και θρησκευτικά κέντρα του νησιού.
Άλλα ανάκτορα υπήρχαν στα Μάλια, στις Αρχάνες και στη Ζάκρο

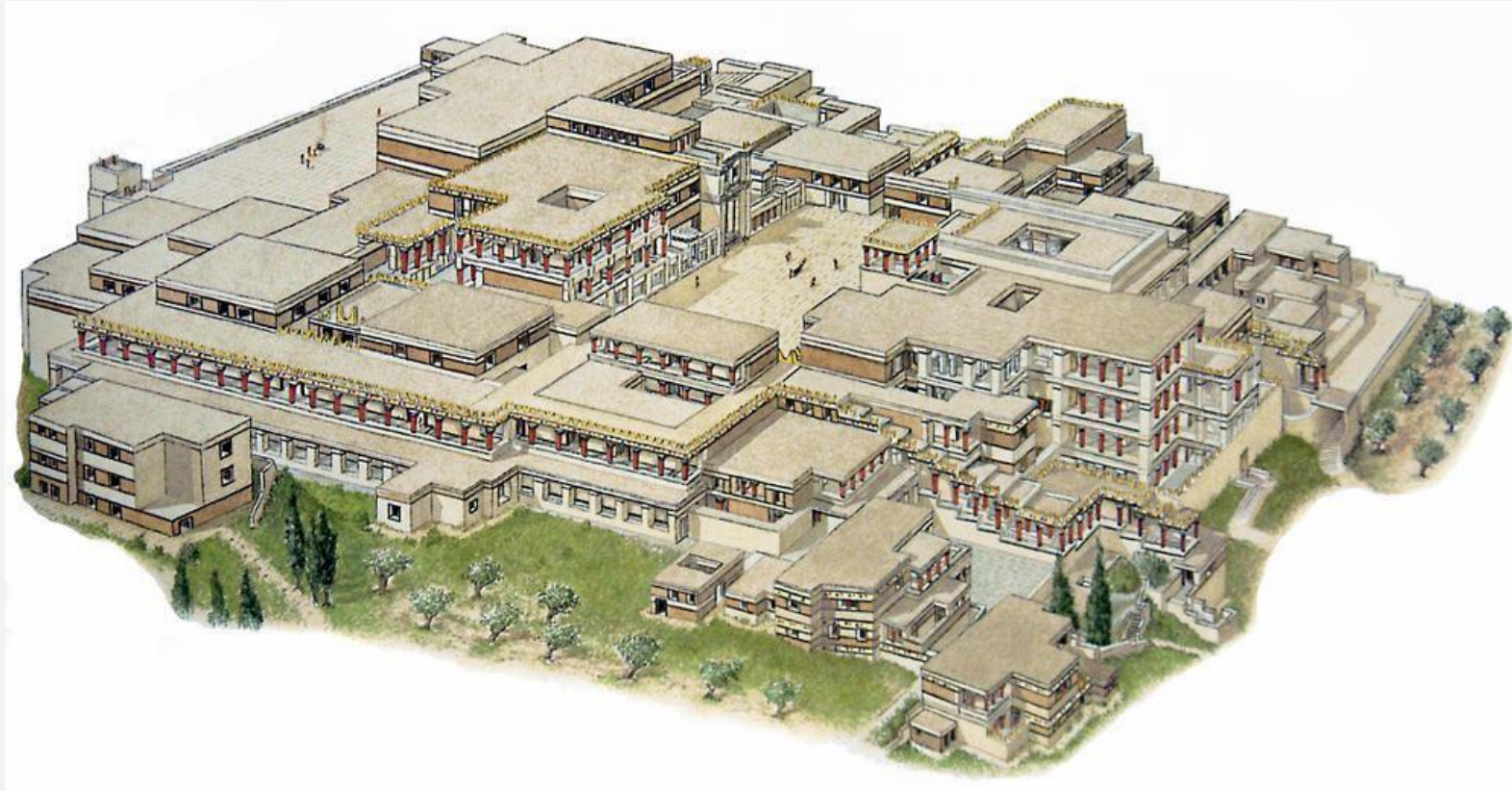
- Πολυτελή ανάκτορα με βασιλικά διαμερίσματα, λουτρά, εργαστήρια, αποθήκες, καταστήματα, υπαίθριες αυλές

- Πολύπλοκο διοικητικό σύστημα - εξυπηρετήθηκε από τη γραμμική γραφή Α

- Τελετές σε υπαίθριους χώρους (λατρείες με θεότητες της φύσης)

- οι θεότητες δηλώνονταν με τα σύμβολά τους - διπλοί πελέκεις, κέρατα, ιερά δέντρα

- Θαυμάσιες τοιχογραφίες κοσμούν τα παλάτια

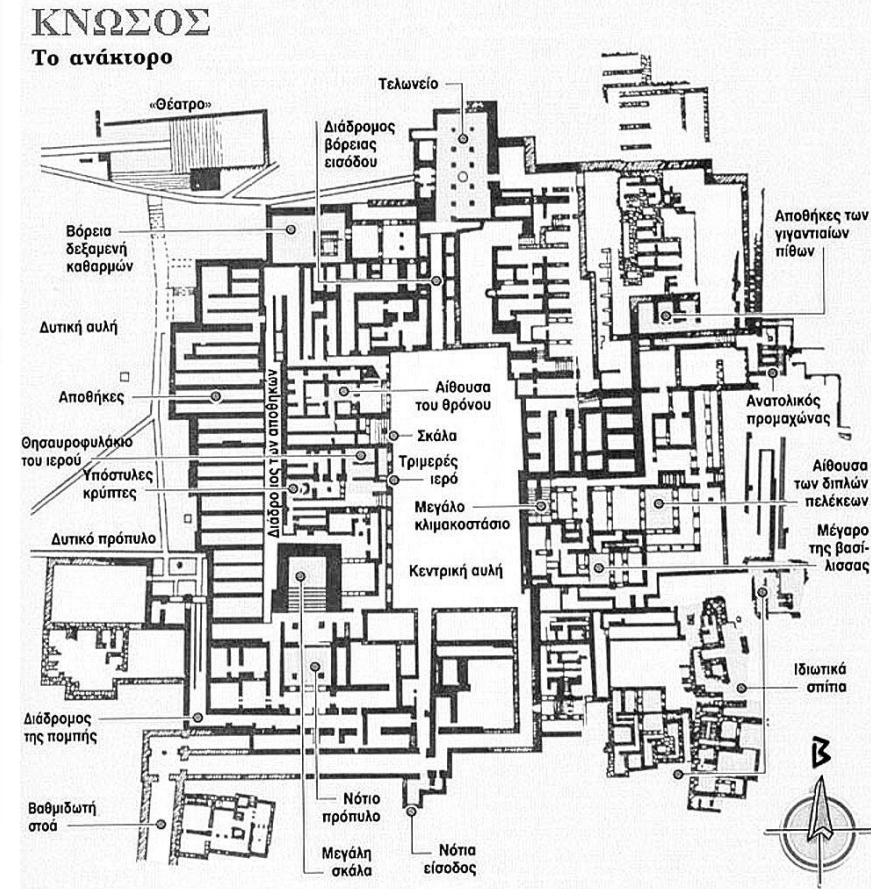
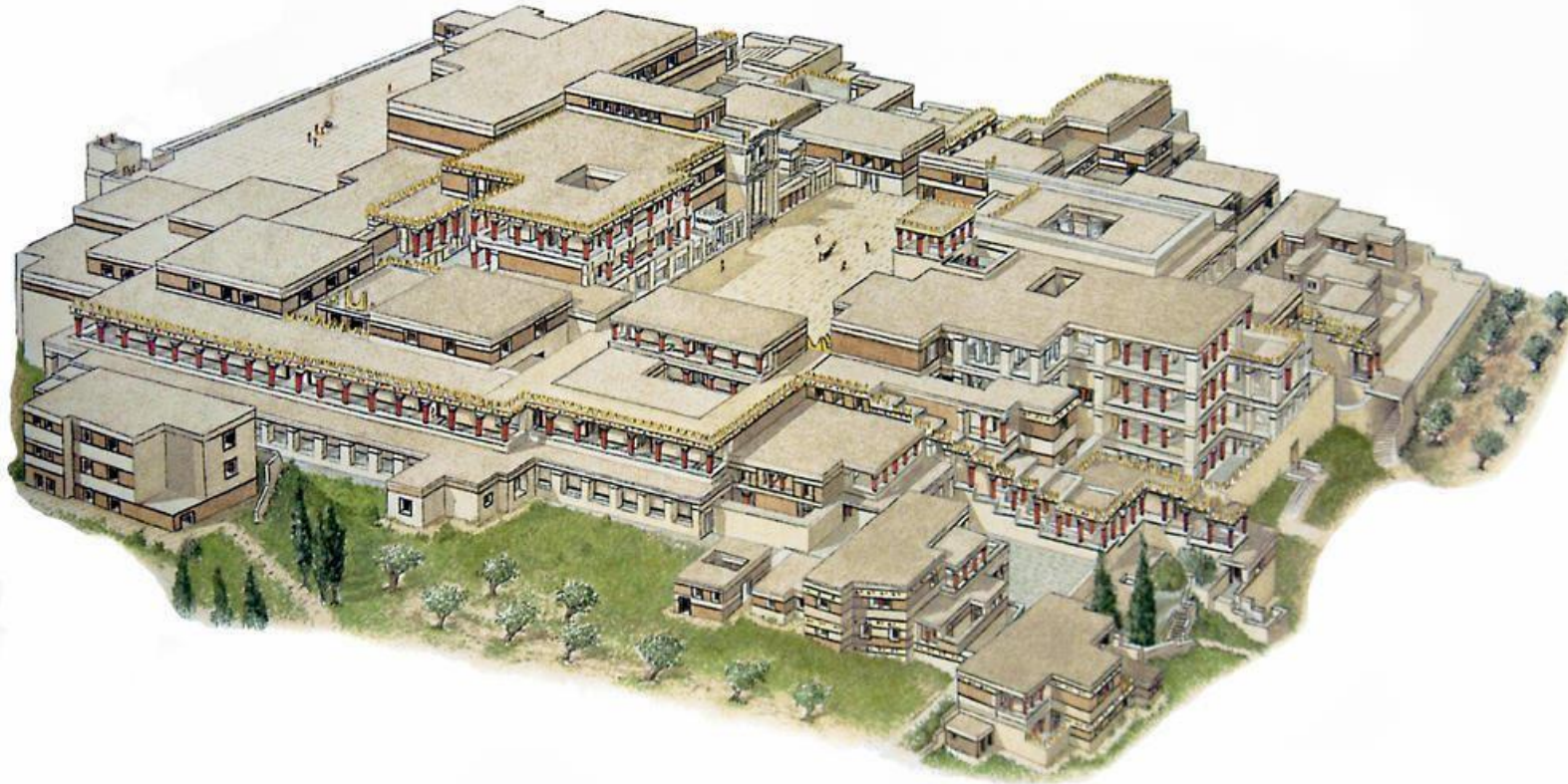


- Ανοχύρωτη πόλη

Στο Μινωικό πολιτισμό οι πόλεις ήταν ανοχύρωτες γεγονός που φανερώνει την απόλυτη εμπιστοσύνη των Κριτών στην κυριαρχία τους.

Επιβλητικά ανάκτορα με βασιλικά διαμερίσματα, αίθουσες, λουτρά, εργαστήρια, αποθήκες, καταστήματα, υπαίθριες αυλές.

Το παλάτι ήταν ένα πολλαπλό κέντρο, πολιτικό, διοικητικό και οικονομικό. Στο παλάτι γίνονταν όλες οι δραστηριότητες και επικρατούσε ένα συγκεντρωτικό σύστημα.



Μινωική Κρήτη = αναπτύχθηκε ένα είδος γραφής που αποτυπώνεται στο δίσκο της Φαιστού.



1700-1600 π.Χ.

Ο δίσκος της Φαιστού

Έχουν διασωθεί κάποια σφραγίσματα σε πηλό, τα περισσότερα όμως έχουν χαθεί λόγω της φθαρτής φύσης τους.



- Τελετές σε υπαίθριους χώρους (λατρείες με θεότητες της φύσης)
- οι θεότητες δηλώνονταν με τα σύμβολά τους - διπλοί πελέκεις, κέρατα, ιερά δέντρα

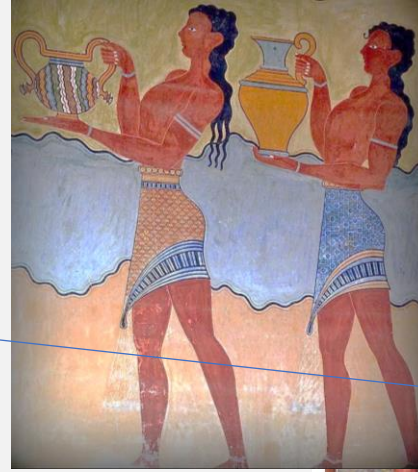
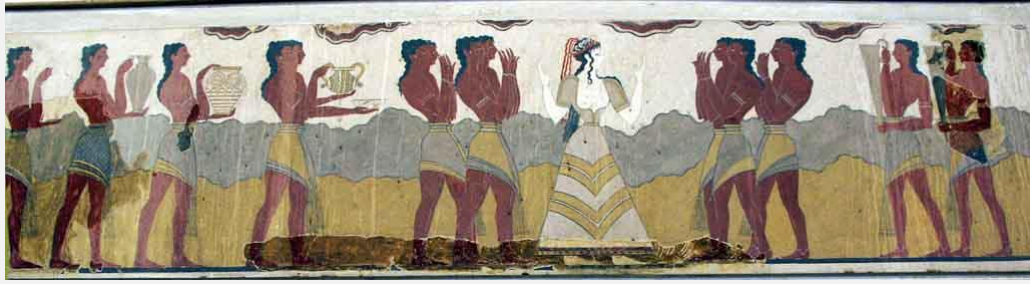
Οι Μινωίτες δημιούργησαν επίσης έργα λιθοτεχνίας, κεραμικής και χρυσοχοΐας υψηλής αισθητικής.



*Ρυτό σε μορφή
κεφαλής ταύρου.
Τέτοιου τύπου
αγγεία
χρησιμοποιούνταν
σε θρησκευτικές
τελετές. (Μουσείο
Ηρακλείου)*



**Χρυσό κόσμημα των Μαλίων, « Οι μέλισσες».
Δημιουργός= Χρυσοτεχνίτης της Μινωικής περιόδου περίπου 1700
π.Χ.**



Ανάκτορο της Κνωσού

Τοιχογραφία (λεπτομέρεια)

Μετά το 2000 π.Χ. οι Κρήτες δημιούργησαν τα μνημειώδη ανάκτορά τους.

- ❑ Το σπουδαιότερο ανάκτορο της Κρήτης είναι το ανάκτορο της Κνωσού.
- ❑ 22000 τ.μ. Μεγάλα Συγκροτήματα κτιρίων, με πολλές πτέρυγες-δωματίων με προσανατολισμό στον άξονα Βορρά –Νότου,
- ❑ Πολύπλοκη εσωτερική διακόσμηση που θύμιζε Λαβύρινθο.
- ❑ Έξω από τα ανάκτορα υπήρχαν ορθογώνιοι χώροι, στους οποίους πραγματοποιούνταν αγώνες και άλλες εκδηλώσεις (όπως τα ταυροκαθάψια).
- ❑ Οι χώροι, με τις εναλλαγές των κτιρίων ήταν οργανωμένοι γύρω από μια κεντρική αυλή.
- ❑ Θαυμάσιες τοιχογραφίες κοσμούν τα παλάτια

Ανάκτορο της Κνωσού (1500π.Χ.)

Κοντά στη Βόρεια πύλη: η στοά με την τοιχογραφία ταύρου

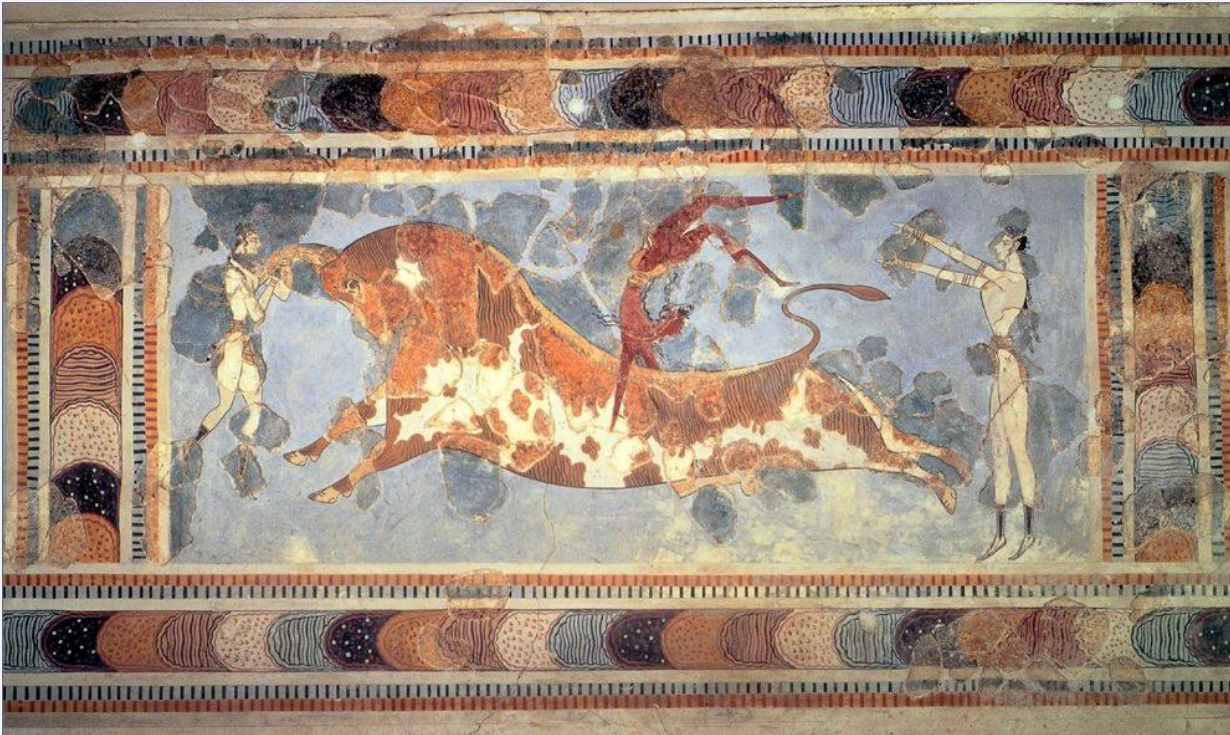


Ανάκτορο της Κνωσού (περίπου 1500 π.Χ.)

Το δωμάτιο της Βασίλισσας και η αίθουσα του Θρόνου
(παρατηρήστε τους γρύπες).
Μπορείτε να τους περιγράψετε;
Τι συμβόλιζαν;



Ταυροκαθάψια



Τα “ταυροκαθάψια” (περίπου 1500 π.Χ.),
τοιχογραφία από την Κνωσό. Βιβλίο, σελ. 45

Ένας νέος άντρας παρουσιάζεται να εκτελεί
ριψοκίνδυνα ακροβατικά επάνω στην πλάτη
του ταύρου. Η κίνηση του ζώου υποβάλλεται
από την επιμήκυνση της καμπύλης του σώματος
που διαγράφει

Η τοιχογραφία είναι τμήμα ευρύτερης σύνθεσης
και προέρχεται από το ανάκτορο της Κνωσού.
Είναι εντυπωσιακός ο τρόπος των κινήσεων
των νέων γυναικών (οι οποίες απεικονίζονται
με ανοιχτόχρωμο δέρμα) και των νέων ανδρών
(με σκουρότερο) που παίρνουν μέρος σε αυτή
την τελετουργία.

Τα παιχνίδια με τον ταύρο (δεν έχουν καμιά σχέση
με τις σύγχρονες ταυρομαχίες) συνέβαιναν
στις κεντρικές αυλές των μεγάλων ανακτόρων.

Περιγράψτε ένα μινωικό ανάκτορο



Αναφέρετε τα κυριότερα όπως:

Πολυώροφα κτίρια //Μεγάλα Συγκροτήματα κτιρίων,

Πολλές πτέρυγες δωματίων, φωταγωγοί, ορθογώνια
κεντρική αυλή, συστήματα αποχέτευσης, ύδρευσης

Δωμάτια, Διοικητικά, Θρησκευτικά και Καλλιτεχνικά

Κέντρα κατασκευής πολύτιμων αντικειμένων και
καλλιτεχνημάτων

Εμπορεύματα και παραγωγή//Αγγειοπλαστική

Τοιχογραφίες με πληροφορίες για τη ζωή των Μινωιτών

Κατοικία του άρχοντα.





Φωτ.: Στάθης Τσαγκαρουσιάνος/ LIFO



ΚΑΜΑΡΑΙΚΑ ΑΓΓΕΙΑ

Σελίδα 46 του βιβλίου

Ευκινησία στη
δημιουργία των
περιγραμμάτων



Πήλινος καμαραϊκός κρατήρας (1850-1750 π.Χ. περίπου),
Ηράκλειο, Αρχαιολογικό Μουσείο.

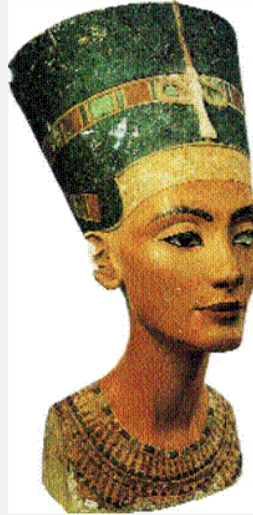
Χαρακτηριστικά κεραμικά αγγεία είναι τα περίφημα καμαραϊκά.
Ονομάστηκαν έτσι από το χωριό Καμάρες, στην Κεντρική Κρήτη, όπου
βρέθηκαν μέσα σε σπήλαιο.

Τα καμαραϊκά αγγεία έχουν πρωτότυπα σχήματα και είναι
διακοσμημένα με πολύπλοκα σχέδια από ατέρμονες συστροφές και
στιλιζαρισμένα ζωικά και φυτικά μοτίβα.

...να διαπιστωθούν τις ομοιότητες και οι διαφορές τους.



“Η Παριζιάννα” (1450 π.Χ. περίπου),
τμήμα τοιχογραφίας, Ηράκλειο,
Αρχαιολογικό Μουσείο.



«Νεφερτίτη»
Αρχαία Αίγυπτος

Πρόκειται πιθανόν για **ιέρεια** ή ακόμα και **θεά**, που με την εκλεπτυσμένη μορφή της, το ύφος, τα βαμμένα μάτια και χείλη, τα μακριά κατσαρά μαλλιά εντυπωσιάζει.

Αντίθετα από τους Αιγυπτίους, που ζωγράφιζαν σε επιφάνεια στεγνή, **οι Μινωίτες δούλευαν άμεσα σε νωπή επιφάνεια** του έργου.

Ο ζωγράφος έπρεπε να δουλέψει γρήγορα, με μεγάλη δεξιοτεχνία.

Παρ’ όλη την ομοιότητα των κατατομών με την αιγυπτιακή και τη μεσοποταμιακή ζωγραφική, στις οποίες το μάτι εμφανίζεται

“**κατενώπιον**”, η κομψότητα της μινωικής μορφής με τα μακριά σγουρά μαλλιά και το χαμογελαστό πρόσωπο ξεχωρίζει.

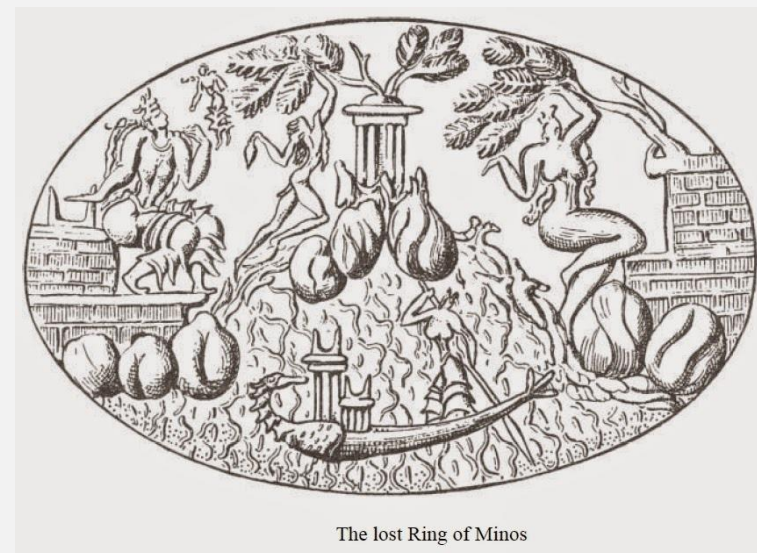
Επίσης, η **γωνιακότητα** των μορφών που παρατηρούμε στην αιγυπτιακή ζωγραφική εδώ **γλυκαίνει με καμπύλες**, οι οποίες υποβάλλουν την **ελαστικότητα** και την **κίνηση** των μορφών – βιβλίο σελ.44



Οι “γαλάζιες κυρίες”

Τμήμα τοιχογραφικής σύνθεσης με γυναικείες μορφές σε γαλάζιο φόντο, που φορούν πολυτελή ενδύματα και πλούσια κοσμήματα στο λαιμό, τα χέρια και τα μαλλιά.

Κνωσός, Ανάκτορο, 1600-1450 π.Χ.



ΤΟ «ΔΑΧΤΥΛΙΔΙ ΤΟΥ ΜΙΝΩΑ» 15ος αι. π.Χ. Μουσείο Ηρακλείου

Τα θέματα, κυρίως αφηγηματικού χαρακτήρα, αναπαριστούν μία, δυο ή περισσότερες μορφές που μεταφέρουν αντικείμενα, πλαισιώνονται από τοπία που υποδηλώνονται από φυτά ή από κάποιο θαλασσινό τοπίο.

Στη σφενδόνη του δαχτυλιδιού εμφανίζονται σκηνές από τα Θεοφάνεια, την εμφάνιση της μεγάλης θεάς των Μινωιτών στους πιστούς. Οι παραστάσεις αυτές αναπαριστούν θρησκευτικές, πολεμικές και κυνηγετικές σκηνές ή σκηνές της καθημερινής ζωής.



Τα θέματα των σφραγιστικών παραστάσεων περιλαμβάνουν διάφορες μορφές, πραγματικά ή φανταστικά ζώα, φυτά, τον πλούτο της θάλασσας, αγγεία, πλοία, κτίσματα και συμπαντικά διακοσμητικά μοτίβα όπως σπείρες, ρόδακες, αλλά και θρησκευτικά σύμβολα που συναντώνται στη μινωική εικονογραφία, όπως οι διπλοί πέλεκεις και οι ιεροί κόμβοι.

ΘΕΕΣ ΤΩΝ ΟΦΕΩΝ - 1600 π.Χ. περίπου

Η αρχέγονη μητέρα γη που τρέφει τους ανθρώπους, ενσαρκώνει τη ζωική ορμή που κυριαρχεί στη φύση.

Φαγεντιανή (επισμαλτωμένος πηλός), ύψος 34,2 εκ. Κνωσός, Αρχαιολογικό Μουσείο Ηρακλείου.
Τα χρωματιστά πήλινα ειδώλια όπως οι ολόγλυφες θεές των όφεων είναι αφιερωματικά στη θεά-Μητέρα.



Βιβλίο σελίδα 45

Λιτή με πολλές λεπτομέρειες στο ένδυμα,
η μορφή με τα τυλιγμένα φίδια στα χέρια,
αποπνέει πνευματικότητα.

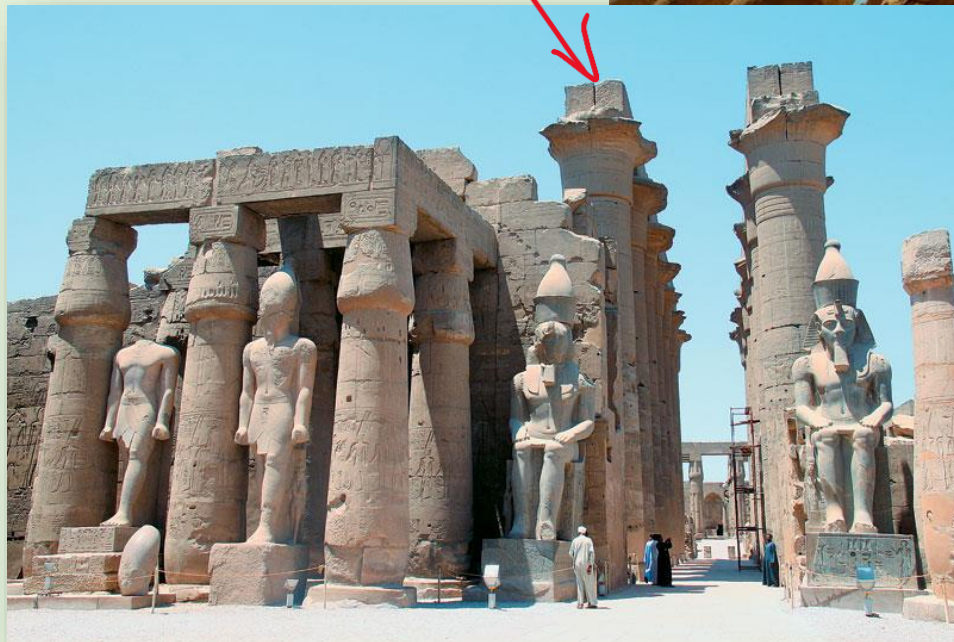
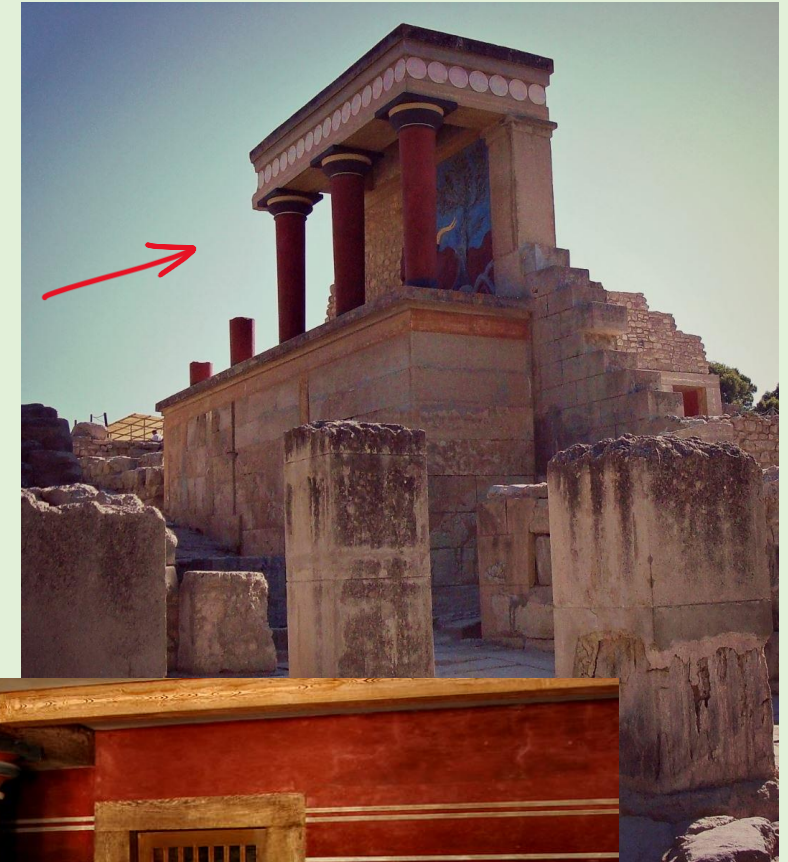


Επισμαλτωμένος πηλός = ύψοςεκ.
Κνωσός, Αρχαιολογικό Μουσείο
Τα πήλινα ειδώλια όπως οι ολόγλυφες των
..... είναι αφιερωματικά στη θεά-

Η αρχέγονη που τρέφει τους ανθρώπους, ενσαρκώνει
τη Ορμή που κυριαρχεί στη

Συγκρίνουμε τους κίονες

Μέγεθος
Σχηματισμό
Χαρακτήρα
Χρήση
Ιερογλυφικά



Ο μυκηναϊκός πολιτισμός πήρε το όνομά του από τις Μυκήνες.
Η μυκηναϊκή τέχνη επηρεάστηκε από τη μινωική, αλλά ανέπτυξε έναν εντελώς αυτόνομο χαρακτήρα.
Περίφημοι είναι οι θολωτοί τάφοι, με γνωστότερο αυτόν του Αγαμέμνονα.

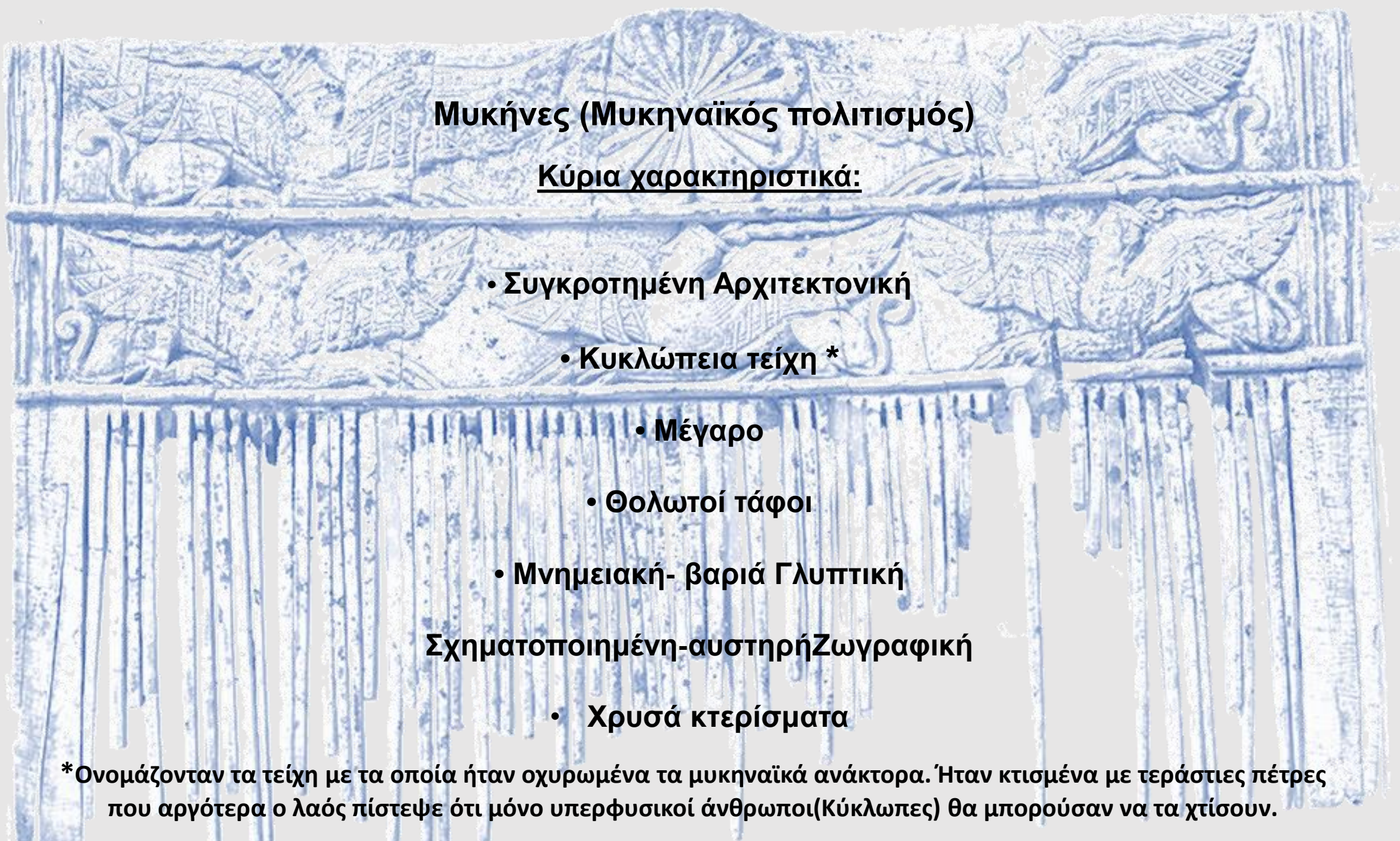


Χρονικά συμπίπτει με το τέλος της εποχής του χαλκού στην ευρύτερη περιοχή του Αιγαίου, 1600 - 1100 π.Χ. (ονομάζεται υστεροελλαδική περίοδος).

Μυκήνες, Τίρυνθα, Πύλος, Ορχομενός, Αθήνα, Αιγαίο, Μέση Ανατολή και την Κεντρική Μεσόγειο.

Ο Μυκηναϊκός είναι ο πρώτος ελληνικός πολιτισμός **εφόσον** μετά την αποκρυπτογράφηση της Γραμμικής Β θεωρείται αναμφισβήτητο ότι οι Μυκηναίοι **μιλούσαν ελληνική γλώσσα, λάτρευαν τους ίδιους θεούς με αυτούς που αναφέρει ο Όμηρος, ενώ η τέχνη τους είναι η αφετηρία για το πέρασμα στον ελληνικό πολιτισμό των ιστορικών χρόνων.**

Ο Όμηρος ονόμαζε τις Μυκήνες “**πολύχρυσες**” εξαιτίας του πλούτου της πολιτισμικής τους παραγωγής, όπως αποδείχθηκε από τα χρυσά αρχαιολογικά ευρήματα. Χωρίς αμφιβολία, η μυκηναϊκή τέχνη επηρεάστηκε από τη μινωική.



Μυκήνες (Μυκηναϊκός πολιτισμός)

Κύρια χαρακτηριστικά:

- Συγκροτημένη Αρχιτεκτονική
- Κυκλώπεια τείχη *
- Μέγαρο
- Θολωτοί τάφοι
- Μνημειακή- βαριά Γλυπτική

Σχηματοποιημένη-αυστηρή Ζωγραφική

- Χρυσά κτερίσματα

* Ονομάζονταν τα τείχη με τα οποία ήταν οχυρωμένα τα μυκηναϊκά ανάκτορα. Ήταν κτισμένα με τεράστιες πέτρες που αργότερα ο λαός πίστεψε ότι μόνο υπερφυσικοί άνθρωποι (Κύκλωπες) θα μπορούσαν να τα χτίσουν.

Τα μεγάλα Μυκηναϊκά ανάκτορα, περιβάλλονται από ισχυρά κυκλώπεια τείχη, αποτελούν τα διοικητικά, οικονομικά, στρατιωτικά και θρησκευτικά κέντρα μιας ευρύτερης περιοχής. Η κεντρική διοίκηση, τηρούσε αρχεία πήλινων πινακίδων στη Γραμμική Β, την πρώτη ελληνική γραφή. Γύρω από τις ακροπόλεις αναπτύσσονται οργανωμένοι οικισμοί και τοποθετούνται τα νεκροταφεία των θαλαμωτών τάφων, τα πλούσια ευρήματα των οποίων αποκαλύπτουν μια κοινωνικά ιεραρχημένη κοινωνία.

Ανάκτορα βρέθηκαν, εκτός από τις Μυκήνες, στη Τίρυνθα, την Πύλο, τη Θήβα, την Ελευσίνα, την Αθήνα και την Κύπρο.



Αναπαραστάσεις



(1300-1250 π.χ.), Μυκήνες



Ο μυκηναϊκός πολιτισμός πήρε το όνομά του από τις Μυκήνες, που βρίσκονται κοντά σε ένα λόφο και περιβάλλονται από πελώρια τείχη, τα οποία αργότερα ο λαός απέδωσε στους Κύκλωπες και γι' αυτό τα ονόμασε “κυκλώπεια”.

“Η Πύλη των Λεόντων”, 1300-1250 π.χ., Μυκήνες



Βιβλίο, σελίδες 47-48

Από τη μεγαλοπρεπή πύλη των τειχών της πόλης σήμερα σώζονται ένα κατώφλι και ένα υπέρθυρο, που στηρίζεται σε δύο παραστάδες.

Επάνω από το υπέρθυρο, σε μια τεράστια κατακόρυφη πλάκα, είναι σκαλισμένο ανάγλυφα το σύμβολο της πόλης ή το οικόσημο της δυναστείας των βασιλέων.



Δεξιά και αριστερά από έναν κίονα που στηρίζεται σε διπλή βάση βρίσκονται δύο λιοντάρια (γρύπες;) τα οποία πιθανότατα είχαν επιχρυσωμένα χάλκινα κεφάλια.

Περισσότερο δεμένη με το κάστρο και τον τάφο γλυπτική: παρουσιάζεται βαριά, μνημειακή, με τάση για σχηματοποίηση. Η γλυπτική εμφανίζεται στα ανάγλυφα των επιτύμβιων στηλών πρωτόγονη.

Το μέγαρο = Χαρακτηριστική είναι η κεντρική αίθουσα, το “μέγαρον”, που προοριζόταν για το βασιλιά και την ακολουθία του = Ορθογώνιο οικοδόμημα με έναν ανοικτό χώρο μπροστά που επικοινωνεί με μια μεγάλη αυλή, έναν προθάλαμο - τον πρόδομο - και το κυρίως μέγαρο με μια μεγάλη εστία στο κέντρο και τέσσερις κίονες γύρω από αυτή για τη στήριξη της οροφής. Ο θρόνος του ηγεμόνα βρισκόταν, σύμφωνα με την επικρατέστερη εκδοχή στη δεξιά πλευρά. Οι μεταγενέστεροι ελληνικοί ναοί χτίστηκαν πάνω στον τύπο του μυκηναϊκού ανακτόρου.



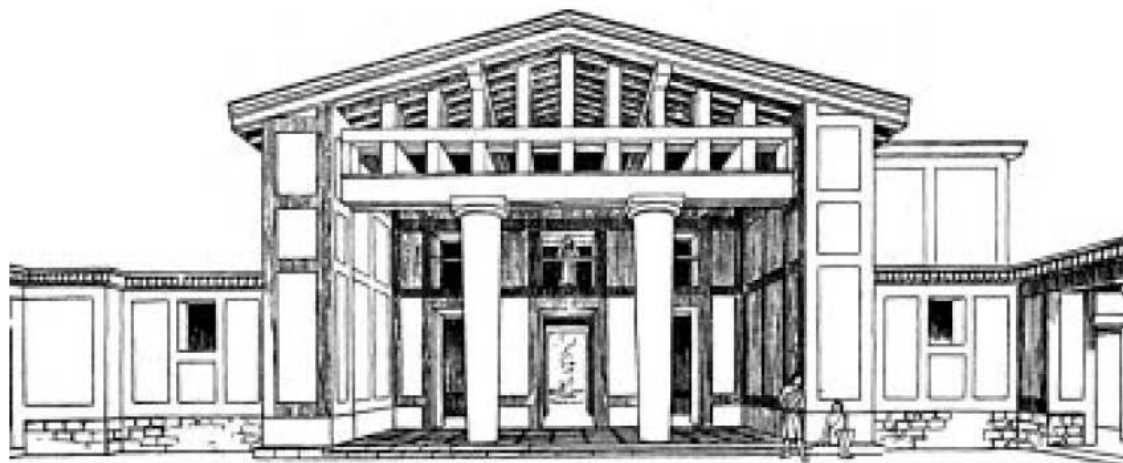
αίθουσα του ανακτόρου του Νέστορα στην Πύλο.

Μέσα στην ακρόπολη των Μυκηνών, στην οποία μπαίνει κανείς από την επιβλητική “Πύλη των Λεόντων”, υπάρχουν τα ανάκτορα των βασιλέων.

Δεν είναι πολυδαίδαλα και πολυώροφα όπως τα Μινωικά.

Τα ανάκτορα και οι βασιλικοί τάφοι ανακαλύφθηκαν από το Σλήμαν στο τέλος του 19ου αιώνα.

Τα μυκηναϊκά ανάκτορα έχουν μερικά βασικά χαρακτηριστικά: την ίδρυσή τους επάνω σε λόφο ή ύψωμα, την οχύρωση, την ανάπτυξη γύρω από μια αυλή, το τριμερές ισόγειο **μέγαρο** του οποίου η πρόσοψη είναι στραμμένη προς νότο, τη στέγαση συνήθως με οριζόντιο δώμα, τα πλάγια διαμερίσματα ανυψωμένα σε όροφο.



Εικ. 20 Πρόσοψη του μεγάρου της Τίρυνθας.
[Αναπαράσταση του Βρετανικού Μουσείου.]

ΤΟ ΟΜΗΡΙΚΟ ΑΝΑΚΤΟΡΟ



σημείο όρος

- α.β. εξώθυρα
- γ. στοά (αυλής)
- δ. πρόθυρο (μεγάρου)
- ε. στοά (μεγάρου)
- ζ. παχνί
- η. διάδρομος
- θ. θάλαμος
- 1. πέτρες λαξευτές
- 2. κολόνες
- 3. βωμός του Δία
- 4. σκάλες
- 5. εστία
- 6. σκάλα εσωτερική

Με τη διαγράμμιση δηλώνονται οι χώροι του επάνω ορόφου, οι οποίοι κανονικά δε θα εμφανίζονταν σε μια κάτοψη.

(Το διάγραμμα βασίζεται στο σχέδιο που παραθέτει ο W. W. Merry στη σ. ΙΧ του 1ου τόμου της έκδοσής του *Homer Odyssey*)



***Τοιχογραφία από το ανάκτορο της Πύλου.
Δύο Μυκηναίοι πολεμιστές με άρμα.
(Αθήνα, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο)***

Τα βασίλεια των μυκηναϊκών κέντρων καταλύθηκαν περί το 1100 π.Χ., με την κάθοδο των Δωριέων στον ελληνικό χώρο.

“Ο θησαυρός” του Ατρέως (1300-1250 π.Χ. περίπου), Μυκήνες.



Οι πολυτελείς τάφοι δηλώνουν τη λατρεία στους νεκρούς, τους οποίους συνόδευαν στο ταξίδι τους εξαιρετικά πολύτιμα αντικείμενα (κτερίσματα) όπως όπλα, χρυσά προσωπεία, κοσμήματα, αργυρά ποτήρια, πήλινα αγγεία, χάλκινα ξίφη.

Ο τάφος του βασιλιά Αγαμέμνονα, γνωστός ως “θησαυρός του Ατρέως”, είναι ένα δείγμα θολωτού τάφου.

Ο θόλος έχει διάμετρο 14,50 μ. και ύψος 13,20 μ., ενώ ο δρόμος έχει μήκος 35 μ.

Η τοιχοποιία του θόλου και των τοιχωμάτων του δρόμου που οδηγεί σ’ αυτόν (εικ. 14 του βιβλίου) αποτελεί δείγμα γνώσης στην τεχνική της προσαρμογής των αρμών.

Πρόκειται για το μεγαλύτερο θολωτά σκεπασμένο χώρο, χωρίς εσωτερικά υποστηρίγματα, σε όλη την αρχαιότητα*.

Βιβλίο σελίδα 48

*Το Ρωμαϊκό Πάνθεον θα χτιστεί χίλια πεντακόσια χρόνια αργότερα με μια τεχνολογία άγνωστη στους Μυκηναίους τεχνίτες.



Οι “γαλάζιες κυρίες”
Κνωσός, Ανάκτορο, 1600-1450 π.Χ.

Εικ. 16.του βιβλίου

“Η Μυκηναία” (13ος αιώνας π.Χ.)

Τμήμα τοιχογραφίας, Μυκήνες, Αθήνα, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο.

Από τα πιο σπουδαία δείγματα της μυκηναϊκής τέχνης, γυναικεία μορφή εντυπωσιακή για τη φυσικότητα, τη ζωντάνια, τη λεπτότητα απόδοση των λεπτομερειών.

Το πρόσωπο είναι σε κατατομή, το μάτι και ο κορμός κατενώπιον.



Χρυσό κύπελλο με έκκρουστη διακόσμηση* (1500 π.Χ. περίπου), ύψος 7,8 εκ. και 8,4 εκ., αντίστοιχα, Βαφειό Λακωνίας (θολωτός τάφος), Αθήνα, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο.

Έκκρουστη διακόσμηση:
Πρόκειται για την τεχνική κατά την οποία
ένα φύλλο μετάλλου απλώνεται σε μια
επιφάνεια από μαλακό υλικό, όπως ξύλο
ή μολύβι, και σφυρηλατείται, ώσπου να
πάρει την επιθυμητή ανάγλυφη μορφή.

Βιβλίο σελίδα 49



Στη μεταλλοτεχνία ανήκουν τα δύο χρυσά κύπελλα από το Βαφειό της Λακωνίας, από τα σπουδαιότερα δείγματα της τέχνης των Μυκηναίων, τα οποία φέρουν **έκκρουστες** παραστάσεις.



Αρχαιολογικό Μουσείο Αθηνών

Οι χρυσές μάσκες των Μυκηνών.

Χρυσή (έκρουστη προσωπίδα) μάσκα του Αγαμέμνονα

Εικ. 18.του βιβλίου

Χρυσή έκκρουστη νεκρική προσωπίδα (κατά το Σλήμαν, ανήκει στον Αγαμέμνονα), 1600-1500 π.Χ. περίπου, ύψος 0,26 μ., Αθήνα, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο.

Βρέθηκε σε τάφο των Μυκηνών να σκεπάζει το πρόσωπο νεκρού, με αποτυπωμένα τα χαρακτηριστικά του. Η προσωπίδα απεικονίζει ώριμο άντρα, ίσως βασιλιά.



Δακτυλίδι κτερίσματος από τον «θησαυρό των Αηδονιών» Κορινθίας, με ανάγλυφες, παραστάσεις γυναικών και έγλυφες μορφές κτιρίων στο πίσω πλάνο..

Χρονολογείται στο 1500 π.Χ. περίπου, είναι χρυσό και φέρει παράσταση, πιθανόν απεικόνιση «βωμού», «ιέρειας» και «λατρευτριών».

Εικ. 19 του βιβλίου.

Χάλκινο εγχειρίδιο με εμπίεστη χρυσή διακόσμηση σε νιέλο*, μήκος 23,8 εκ., Αθήνα, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο.

Στα εμπίεστα έργα τα διακοσμητικά στοιχεία είναι κομμένα από λεπτό φύλλο μετάλλου, θερμαίνονται και σφυρηλατούνται επάνω στο επίσης μεταλλικό αντικείμενο σε φόντο από νιέλο (συνδυασμός από μεταλλικά θειούχα άλατα μαύρου χρώματος), ώσπου να κολλήσουν.

Είναι τεχνική που χρησιμοποιήθηκε κυρίως για τη διακόσμηση των λεπίδων χάλκινων εγχειριδίων με παραστάσεις κυνηγιού ή ζώων και φυτών. Οι συνθέσεις είναι ζωηρές και ισορροπημένες, γεμάτες φυσικότητα και κίνηση, και ακολουθούν το σχήμα της λεπίδας



Γυναίκες με παιδί -15ος-14ος αιώνας π.Χ.

Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο , Αθήνα

Ειδώλιο από ελεφαντοστό που παρουσιάζει δύο καθισμένες γυμνές θηλυκές θεότητες και ένα μικρό παιδί, ίσως ένα νεαρό θεό.

Ένας μανδύας καλύπτει και τις δύο γυναίκες.

Ακρόπολη των Μυκηνών, περιοχή των ανακτόρων.



Η τέχνη της σφραγιδογλυφίας περιλαμβάνει ορισμένα από τα πιο χαρακτηριστικά επιτεύγματα του Μινωικού και του μυκηναϊκού πολιτισμού.



Σφραγιστικό δακτυλίδι από τον θησαυρό της Τίρυνθας 15^{ος} αι. π.Χ.

Οι σφραγίδες ήταν προσωπικά αντικείμενα και πολλές φορές τις έφερε μαζί του ο ιδιοκτήτης τους.

Στο στόμιο των αγγείων ή άλλων αντικειμένων τοποθετούνταν νωπός πηλός, επάνω στον οποίο πιέζονταν οι σφραγιστικές επιφάνειες αφήνοντας επάνω του ένα ανάγλυφο αποτύπωμα.

Οι σφραγίδες ήταν από χρυσό, άργυρο, ημιπολύτιμους λίθους, κόκαλο ή από φαγεντιανή και υαλόμαζα. Το σκάλισμα και η χύτευση ήταν οι τεχνικές για τη δημιουργία των παραστάσεων στη σφενδόνη των δαχτυλιδιών.

Μυκηναϊκοί και Μινωικοί σφραγιδόλιθοι

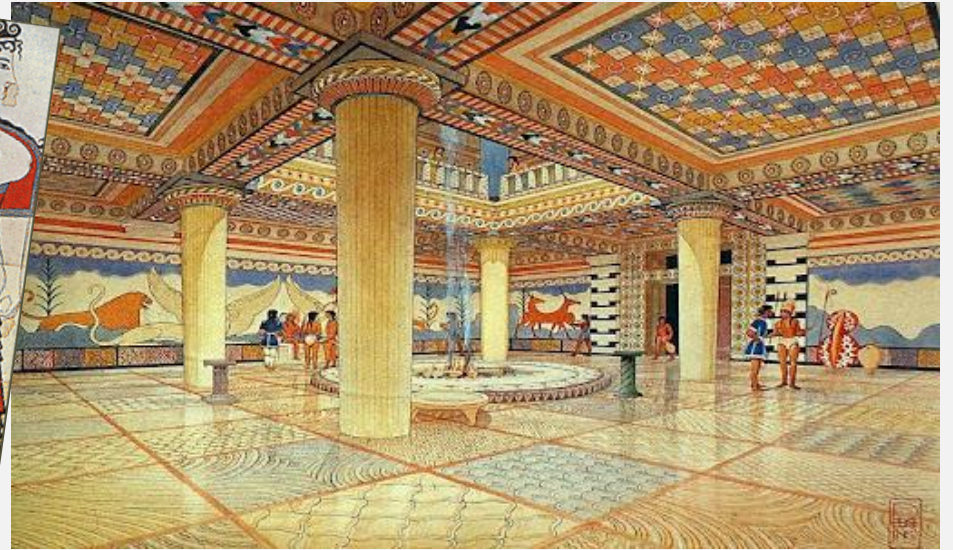
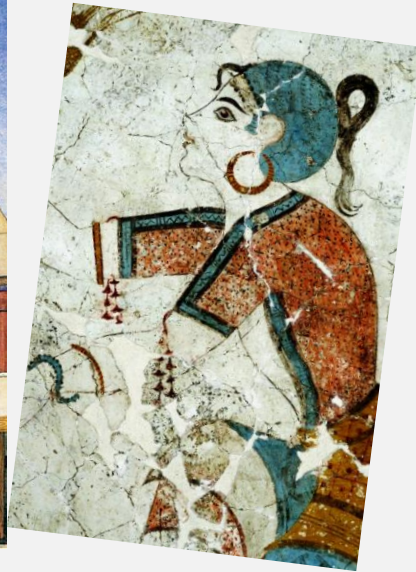
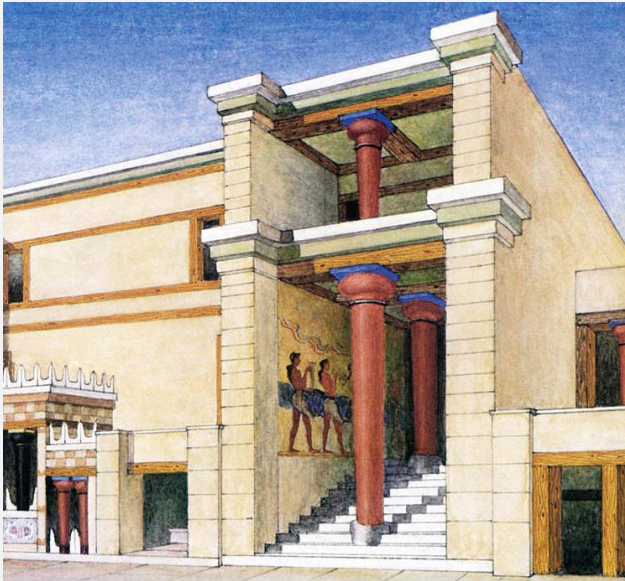


1600-1100μ.Χ.



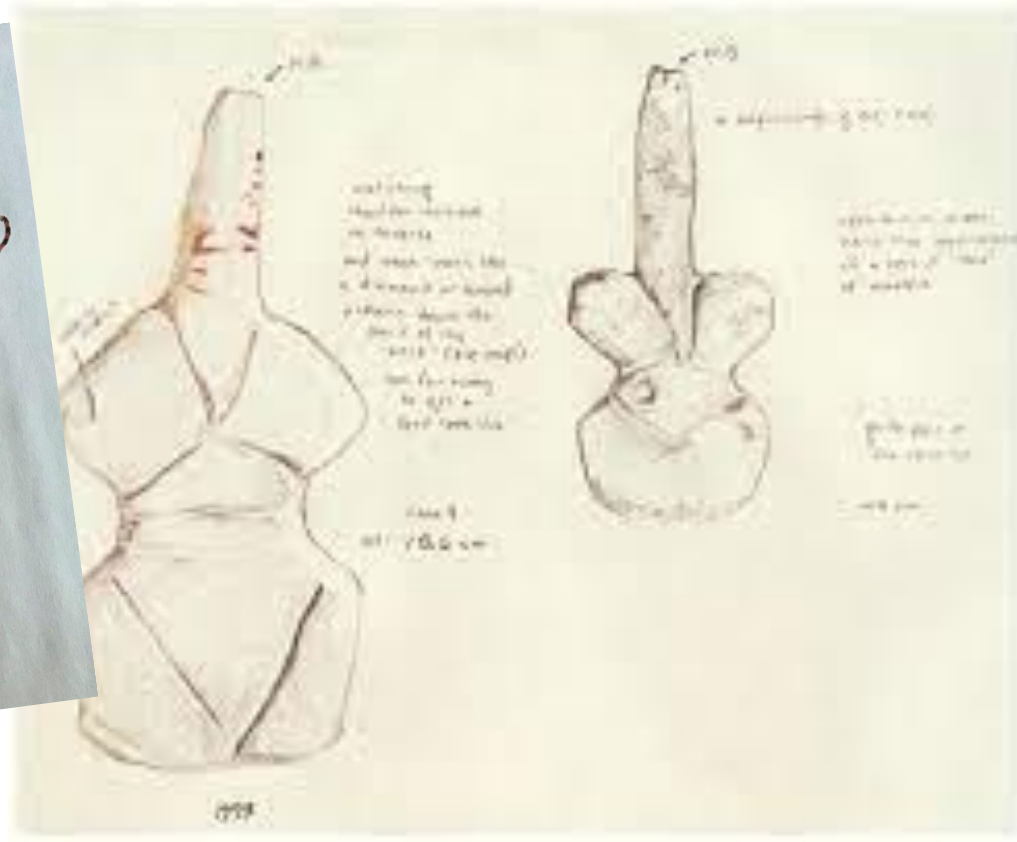
Μυκηναϊκός σφραγιδόλιθος από ίασπι του 1500 π.Χ. Πύλος.

Προσπαθήστε να εντοπίσετε τις διαφορές και τις ομοιότητες ανάμεσα στον κυκλαδικό, το μινωικό και το μυκηναϊκό πολιτισμό και να καταγράψετε τα χαρακτηριστικά τους.
Ο Οικισμός του Ακρωτηρίου της Θήρας παρουσιάζει κοινά στοιχεία με τον Μινωικό πολιτισμό.
Με ποια παραδείγματα μπορούμε να στηρίξουμε τον ισχυρισμό αυτόν;



Υπάρχει ιστορικό υπόβαθρο στο μύθο του Θησέα και του Μινώταυρου ή ήταν απλώς ένα παιχνίδι της φαντασίας των προγόνων μας και πώς το δικαιολογείτε;

Για το λεύκωμα –ιδέες (Αιγαίο)



Το παρόν Ppt, έχει εικόνες από τον κυβερνοχώρο και δεν πρόκειται να αναπαραχθεί μέρος του ή ολόκληρο για οποιοδήποτε άλλο λόγο εκτός της παρουσίασης των συγκεκριμένων εκπαιδευτικών μαθημάτων.